

Sygnatura akt VI GC 63/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 marca 2014 r.

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu VI Wydział Gospodarczy **w składzie:**

Przewodniczący SSR Łukasz Kozakiewicz

Protokolant Malwina Bortnowska

po rozpoznaniu w dniu 17 marca 2014 r. na rozprawie sprawy

z powództwa (...) i **Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W.**
przeciwko **M. M.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego M. M. na rzecz powoda (...) I Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. kwotę 10.000,- zł (dziesięć tysięcy złotych 00/100) wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego w stosunku rocznym od dnia 27 czerwca 2013r.,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.344,25 zł (jeden tysiąc trzysta czterdzieści cztery złote 25/100) tytułem kosztów procesu, w tym kwotę 1.200,- zł (jeden tysiąc dwieście złotych 00/100) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Powód – (...) I Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego M. M. kwoty 10.000,- zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego i kosztami procesu. W uzasadnieniu pozwu podał, że nabył wierzycelność przysługującą uprzednio (...) S.A. z tytułu zwrotu części niespłaconego kredytu, który stał się wymagalny wobec braku jego regularnej spłaty i wypowiedzenia umowy kredytu. Pozwany nie spłacił zadłużenia mimo wezwań do zapłaty.

Nakazem zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie z dnia 27 września 2013r., sygn. akt VI Nc – e 1698450/13, nakazano pozwanemu, aby zapłacił na rzecz powoda kwotę 10.000,- zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego od dnia 27 czerwca 2013r. oraz kwotę 1.327,25 zł tytułem kosztów procesu.

W sprzeciwie od tego nakazu zapłaty pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu. Zarzucił, że dochodzone roszczenie zostało objęte umową restrukturyzacyjną i jest spłacane na bieżąco, a nadto uległo przedawnieniu.

Postanowieniem z dnia 30 października 2013r. sygn. akt VI Nc – e 1698450/13, Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie stwierdził skuteczne wniesienie sprzeciwu i utratę mocy nakazu zapłaty w całości oraz przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Wałbrzychu.

Sąd ustalił.

W dniu 27 czerwca 2008r. (...) S.A. i pozwany zawarli umowę szybkiego kredytu inwestycyjnego Nr (...) w wysokości 44.124,48 zł na okres od dnia 27 czerwca 2008r. do dnia 26 czerwca 2011r. z ostatecznym terminem spłaty kredytu w dniu 26 czerwca 2011r. wraz z odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego w razie opóźnienia w zapłacie, z zastrzeżeniem 30 dniowego okresu wypowiedzenia.

Dowód: umowa szybkiego kredytu inwestycyjnego Nr (...) z dn. 27.06.2008r. z załącznikiem, Aneks Nr (...) z dn. 4.07.2008r., oświadczenie o poddaniu się rygorowi egzekucji.

W dniu 16 grudnia 2009r. (...) S.A. wypowiedział pozwanemu w/w umowę kredytu z zachowaniem 30 dniowego okresu wypowiedzenia z powodu braku terminowej spłaty kredytu.

Dowód: pismo z dn. 9.12.2009r. z potwierdzeniem doręczenia.

Postanowieniem z dnia 3 sierpnia 2010r., sygn. akt I Co 3886/10, Sąd Rejonowy w Wałbrzychu nadał klauzulę wykonalności wystawionemu przez (...) S.A. bankowemu tytułowi egzekucyjnemu Nr (...) na kwotę 24.490,75 zł wraz z odsetkami o kosztami przeciwko M. M.. Na podstawie tego tytułu wykonawczego Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Zgorzlecu K. B. wszczął postępowanie egzekucyjne sygn. akt KM 5359/10, które następnie, na wniosek wierzyciela, umorzono postanowieniem z dnia 30 grudnia 2011r.

Dowód: bankowy tytuł egzekucyjny Nr (...), wniosek o nadanie klauzuli wykonalności z dn. 11.06.2010r., postanowienie Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dn. 3.08.2010r., sygn. akt I Co 3886/10, wniosek o wszczęcie egzekucji z dn. 21.09.2010r., wniosek o umorzenie egzekucji z dn. 16.12.2011r., postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Zgorzlecu z dn. 30.12.2011r., sygn. akt KM 5359/10.

W dniu 9 grudnia 2011r. powód nabył od (...) S.A. wierzytelność wobec pozwanego wynikającą z umowy Nr (...).

Dowód: umowa sprzedaży wierzytelności z dn. 9.12.2011r. z załącznikiem, aneks Nr (...) do umowy sprzedaży wierzytelności z dn. 4.01.2012r., pismo z dn. 25.01.2012r.

Pismem z dnia 26 stycznia 2012r., powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 35.702,78 zł tytułem niespłaconego kredytu.

Dowód: wezwania do zapłaty z dn. 26.01.2012r.

Sąd zważył.

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Stan faktyczny niniejszej sprawy Sąd ustalił na podstawie przedstawionych przez powoda dokumentów, prawdziwości i rzetelności których żadna ze stron nie przeczyła. Na ich podstawie ustalono istotne okoliczności sprawy obejmujące: zawarcie między (...) S.A. a pozwanym umowy kredytu i jej warunki oraz fakt i przyczyny jej wypowiedzenia, a także czynności podejmowane w celu dochodzenia wynikającej z niego należności.

W pierwszym rzędzie należy wskazać, że powodowi przysługiwała legitymacja czynna w niniejszej sprawie. Nabył on bowiem – na podstawie umowy sprzedaży – wierzytelność z tytułu kredytu przysługującą uprzednio (...) wobec pozwanego (art. 509 k.c., art. 510 § 1 k.c.). (...) skierował do pozwanego zawiadomienie o dokonanym przelewie wierzytelności, której to okoliczności pozwany nie przeczył. Niemniej z uwagi na brak dowodów na faktyczną datę doręczenia tego zawiadomienia należy uznać, że nastąpiło ono najpóźniej z chwilą doręczenia pozwanemu odpisu pozwu, tj. w dniu 18 października 2013r. (k. 12), co jednak – z uwagi na charakter sformułowanych w sprzeczności od nakazu zapłaty zarzutów – nie miało istotnego znaczenia dla wyniku sprawy.

W tym miejscu wskazać należy, że nie stał na przeszkodzie wytoczeniu powództwa fakt, że poprzedni wierzyciel – (...) uzyskał przeciwko pozwanemu tytuł wykonawczy w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego opatrzonego klauzulą

wykonalności. Powód, nie będąc bankiem, nie mógł bowiem skorzystać z instytucji przewidzianej w przepisie art. 788 k.p.c. w celu uzyskania na swoją rzecz klauzulę wykonalności na w/w tytule egzekucyjnym (**vide:** wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 kwietnia 2011r., sygn. akt V CSK 312/10, LEX Nr 864023).

Zgodnie z art. 69 ust. 1 Prawa bankowego, przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Tego rodzaju umowa została zawarta między (...) a pozwanym, który okoliczności tej nie przeczył. Nie było również między stronami sporne, że pozwany pozostawał w zwłoce ze spłatą udzielonego mu kredytu, skutkiem czego umowa kredytu została wypowiedziana w dniu 16 grudnia 2009r. – ze skutkiem na dzień 15 stycznia 2010r. (po upływie 30 dniowego okresu wypowiedzenia). Konsekwencją powyższego było postawienie całego niewykonanego zobowiązania pozwanego w stan natychmiastowej wykonalności oraz prawo do naliczania od niego odsetek w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego (§ 16). Wysokość pozostałego do zapłaty zobowiązania również nie była przez pozwanego podważana, a wynosiła ona co najmniej kwotę 24.490,75 zł, wynikającą z w/w bankowego tytułu egzekucyjnego. W niniejszej sprawie powód dochodził jedynie części zobowiązania w wysokości 10.000,- zł, a zatem należało uznać że roszczenie to pozostaje uzasadnione. Od tej kwoty powód dochodził także odsetek umownych w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego liczonych od dnia wytoczenia powództwa (27 czerwca 2013r.). Żądanie to również pozostawało usprawiedliwione wobec treści art. 481 § 1 k.c. i § 16 umowy kredytu.

Pozwany w obronie przed dochodzonym roszczeniem zarzucał, że jest ono objęte porozumieniem restrukturyzacyjnym i zgodnie z nim spłacane. Twierdzenia te nie zostały jednak poparte żadnymi dowodami (art. 6 k.c.), a wobec zaprzeczenia im przez powoda, należało uznać je za nieuprawnione. Chybiony okazał się również sformułowany w sprzeciwie od nakazu zapłaty zarzut przedawnienia roszczenia. Okres przedawnienia w niniejszej sprawie wynosi 3 lata (art. 188 k.c.) i rozpoczyna się od dnia, w którym stało się ono wymagalne (art. 120 § 1 k.c.). Roszczenie dochodzone w niniejszej sprawie stało się – na skutek wypowiedzenia umowy kredytu – wymagalne z dnia 15 stycznia 2010r. Zważyć jednak należy, że bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia (art. 123 § 1 pkt 1 k.c.). Czynnością taką jest m.in. złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu (**vide:** wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 października 2012r., sygn. akt I CSK 90/12, LEX Nr 1250551; uchwała Sądu Najwyższego z dnia 16 stycznia 2004r., sygn. akt III CZP 101/03, OSNC z 2005r., Nr 4 poz. 58). Po myśli przepisu art. 124 k.c., po każdym przerwaniu przedawnienia biegnie ono na nowo, z tym że w razie przerwania przedawnienia przez czynność w postępowaniu przed sądem, przedawnienie nie biegnie na nowo, dopóki postępowanie to nie zostanie zakończone. W niniejszej sprawie wniosek o nadanie klauzuli wykonalności został złożony i uwzględniony przed upływem okresu przedawnienia – bo w dniu 3 sierpnia 2010r. Od tego dnia zatem okres przedawnienia na nowo rozpoczął bieg (**vide:** postanowienie Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 21 listopada 2012r., sygn. akt I ACz 953/12, OSASz z 2013r., Nr 1, poz. 87 – 92; uchwała Sądu Najwyższego z dnia 16 stycznia 2004r., sygn. akt III CZP 101/03, OSNC z 2005r., Nr 4, 58). Przed jego upływem (który przypadłby najwcześniej w dniu 3 sierpnia 2013r.) powód wytoczył powództwo w niniejszej sprawie (pозew w elektronicznym postępowaniu upominawczym złożono w dniu 27 czerwca 2013r.). Co za tym idzie, roszczenie w niniejszej sprawie nie uległo przedawnieniu.

Na marginesie należy dodać, że – wbrew zapatrywaniu powoda – bez wpływu na bieg okresu przedawnienia pozostawało wszczęcie postępowania egzekucyjnego sygn. akt KM 5359/10. Wniosek o wszczęcie tego postępowania został bowiem cofnięty przez wierzyciela, co skutkowało jego umorzeniem. W takim przypadku wniosek egzekucyjny nie powoduje zaś przerwania biegu okresu przedawnienia (**vide:** wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 25 października 2010r., sygn. akt I ACa 100/10, Apel.-W-wa z 2011r., Nr 1, poz. 2).

W tym stanie rzeczy, powództwo należało uwzględnić, orzekając jak w pkt I wyroku.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Powództwo zostało uwzględnione w całości w związku z czym powodowi służyło prawo zwrotu wszystkich kosztów poniesionych w związku z udziałem w sprawie. Powód poniósł koszty procesu w łącznej wysokości 1.344,25 zł, obejmujące: opłatę sądową od pozwu w wysokości 125,- zł, koszty zastępstwa procesowego w wysokości 1.200,- zł (§ 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu – Dz. U. Nr 163, poz. 1349 z późn. zm.), opłatę skarbową uiszczoną od złożonego dokumentu pełnomocnictwa w wysokości 17,- zł oraz koszty przelewu w wysokości 2,25 zł. Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w pkt II wyroku.